

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-západ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. června 2016 samosoudkyní Mgr. Annou Ryšánkovou **t a k t o:**

Obžalovaný

J ■ B ■,

nar. ■■■■■ v Benešově, trvale bytem ■■■■■,

je v inen, že

dne 17.03.2016, kolem 22:00 hodin, z bytu M ■ F ■■■■■, na adrese ■■■■■ ■■■■■, ze svého mobilního telefonu tel. č. ■■■■■, telefonoval poškozenému L ■ P ■■■■■, nar. ■■■■■, trvale bytem ■■■■■, okr. Praha-západ, v souvislosti s výpovědí poškozeného jakožto svědka, kterou učinil dne 10.09.2015 na Policii ČR, Obvodním ředitelství Praha IV, ve věci tam vedené pod sp. zn. KRPA-291457/TČ-2015-001473, v rámci trestního stíhání proti obžalovanému, a křičel na něj, že proti němu křivě svědčil, že ze spisu ví, kde bydlí, protože četl jeho výpověď, že obec ■■■■■ zná, jelikož tam v minulosti pracoval, že za ním přijede, že ho zabije a zlomí mu 8 žeber a že to „strašně odsere“, přičemž v následném telefonním hovoru dceři poškozeného sdělil, ať vyřídí poškozenému, že mu zláme žebra, a dále dne 22.03.2016, kolem 12:20 hodin, opět telefonicky zkontaktoval poškozeného a vulgárně se ho ptal, proč na něj podal trestní oznámení, s tím že na něj také může podat trestní oznámení za křivou výpověď a následně se zmínil o skutečnosti, že přespává nedaleko něj v chatě v obci ■■■■■, a konečně dne 22.03.2016, v 12:27:41 hodin, poslal poškozenému SMS zprávu s podobně výhrůžným obsahem, čímž u poškozeného vzbudil důvodnou obavu o život a zdraví,

t e d y

jinému vyhrožoval usmrcením a těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a spáchal takový čin na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti,

č í m ž s p á c h a l

přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 353 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 10-ti (deseti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku **se mu výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let.**

O d ů v o d n ě n í:

Při úvaze o **druhu a výměře trestu** ukládaného za prokázanou trestnou činnost vycházel soud z ustanovení § 39 odst. 1 tr. zákoníku, kdy zohlednil povahu a závažnost činu pro společnost, osobní, rodinné, majetkové i jiné poměry obžalovaného, přihlédl k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy i k jeho chování po činu a též se zabýval okolnostmi polehčujícími a přitěžujícími dle ustanovení § § 41 a 42 tr. zákoníku.

Obžalovanému tak přitěžuje jeho trestní minulost, ovšem, jakkoliv soud nechce jeho jednání bagatelizovat, v dané věci nelze přecenit konkrétní škodlivost posuzovaného jednání (tím spíše v kontextu postoje samotného poškozeného), kdy se jednalo o prakticky izolovaný verbální (textový) útok.

Po opětovném důkladném uvážení všech výše uvedených skutečností, když od vydání trestního příkazu nedošlo k jakékoliv změně důkazní situace, proto soud obžalovanému shodně uložil **trest odnětí svobody ve výměře deseti měsíců**, tedy při dolní hranici zákonem stanovené trestní sazby, jehož **výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let.**

V tomto konkrétním případě totiž uzavřel, že na obžalovaného je možno působit trestem nespojeným s přímým odnětím svobody, kdy jeho účelem je zejména snaha po nápravě obžalovaného tak, aby se do budoucna vyvaroval protiprávního chování, zároveň takový trest odpovídá i principu generální prevence, kdy je nutno dát případným dalším pachatelům obdobné trestné činnosti jasně najevo, že takové jednání musí být důsledně postihováno. Soud se přitom rozhodně neztotožnil s navrhovaným nepodmíněným trestem ze strany obžaloby, kdy na osobu obžalovaného nelze pohlížet paušálně pouze z pozice předešlých odsouzení, ale je též třeba zohlednit, že jmenovaný v poslední době prokázal, že je schopen vést i řádný život. Stanovenou zkušební dobu soud zároveň považuje za přiměřeně dlouhou, aby během ní obžalovaný dostal šanci prokázat, že je toho schopen opětovně a že se nedopustí žádného protiprávního jednání, kterým by nepochybně dal podnět k přeměně uloženého trestu na trest nepodmíněný, čímž zároveň přesvědčí o tom, že šlo o méně podstatné vybočení z takových mezí, které se již nebude opakovat.

Pokud byl trest ukládán jako podmíněný, soud konečně přihlédl i k tomu, že obžalovaný projevil určitou sebereflexi a svého jednání litoval, nadto, s ohledem na jeho věk

a trestní minulost, není možno přecenit represivní účel trestu, a pokud má obžalovaný nadále obstat v běžné společnosti, je spíše podstatné, aby si sám uvědomil vzorce, které při řešení konfliktů může ještě legitimně aplikovat.

P o u ě n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu Praha-západ), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudkem napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu Praha-západ rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

V Praze dne 28. června 2016

Mgr. Anna Ryšánková, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

Lucie Vojtěchovská

*Toto rozhodnutí ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 01.09.2016, č.j. 11 To 358/2016-179, nabylo právní moci dne **01.09.2016**.*

Doložku PM vyznačila dne 11.10.2016 Lucie Vojtěchovská